

## Akiram, a belső tájképfestő

Akiram, azaz Schwarcz Mária – aki egzotikus hangzású művésznevéen ismert a kortársak körében – az utóbbi évek varázslatos színvilágú képterméséből válogatta a Magyar Telekom Krisztina körúti székházában kiállított műveit. Az Úri utcában élő és alkotó képzőművésszel az október 11-ei megnyitó után beszélgettünk.

### - Mikor került kapcsolatba a művészetekkel?

- Kisgyerek koromtól kezdve többféle művészeti ágban is kipróbáltam magam. Három évesen kezdtem táncolni – emlékezetem szerint mindenhol és mindenkinek táncoltam. Négy és fél éves koromban ismerkedtem meg a hegedűvel, hat évesen a zongorával. Néhány évvel később tagja lettem a sümegi ifjúsági zenekarnak, de ezzel párhuzamosan színpadon léptem fel énekes szerepekben, balettoztam, rajzoltam, agyagoztam, fúrtam-faragtam. Zongorázni tanultam a zeneiskolában, amit gimnazistaként is folytattam, miközben néptáncra is jártam. Valójában festőnek készültem, ám családom vallásos nézetei miatt, eltanácsoltak a főiskoláról. Hegedűművész férjemmel, aki Ausztráliába kapott szerződést, Sydney-ben telepedtünk le. A tengerentúlon folytattam zongora és tánc tanulmányaimat, esténként pedig a neves magyar festőművész, Orbán Dezső rajziskolájába jártam. Az alapok elsajátítására volt szükségem, és a mesterrám bízta a szárnyalást.

### - Mikor tértek vissza Európába?

- A Sydney-ben töltött három és fél év alatt kiderült, hogy Ausztrália nem csak földrajzi szempontból van messze Európától. Mindketten visszavágytunk, ezért párommal áttelepültünk Brüsszelbe. Festészeti tanulmányaim mellett beiratkoztam az orosz balerina, Sana Dolsky művészeti iskolájába. Maurice Béjart, a világhírű kortárs táncművész iskoláját is látogattam.

A táncban kibontakozott előadói képességemet később egészségi okokból át kellett transzformálnom egy másik művészeti ágba. Ez az új terület az animáció volt. Ettől kezdve a papíron táncoltam. A társasághoz tartozott egy a főiskoláról éppen kikerült portugál rajzfilmes animátor, aki asszisztens munkatársat keresett. Megfeleltem a követelményeknek, így lettem Jose Manuel Potier Ferreira Abel személyi asszisztense. Párizsba költöztem, és ettől kezdve határozottan tudtam, hogy most ez az én utam.

Szabadidőmben beiratkoztam az Iparművészeti Főiskola esti tagozatára, és a Montparnasse-on folytattam rajzi tanulmányaimat. 1981-ben animátoromat 6 hónapra meghívták a Heavy Metal című rajzfilm néhány jelenetének elkészítésére Montrealba. Én is részt vettem a film munkálataiban, ahol együtt dolgoztunk európai, kanadai és a Walt Disney Stúdióból érkezett munkatársakkal. Párizsba visszatérve egyre többet rajzoltam és festettem a magam örömeire.

### - Később hogyan került vissza Magyarországra?

- Gyakran vágytam haza, de amikor meghalt az édesapám, úgy döntöttem, hogy visszaköltözöm. 1982-ben érkeztem Magyarországra, ahol azonnal elvették az útleveletem, és csak 2 év elteltével helyezkedhettem el. A magyar rajzfilm mestereivel, Nepp Józseffel a Hófehér-ben, Dargay Attilával a Saffi-ban, Ternovszky Bélával a Macskafogó-ban, Jankovics Marcellal a Bibliá-ban dolgoztam asszisztens animátorként.

**- Hogyan találta meg a festészethez vezető egyéni utat?**

- Hálával gondolok Fischer Ernő művész-pedagógusra, aki irányt mutatott a saját pályám megtalálásához. A grafikákban, akvarellekben, akrilfestményekben tovább élnek a korábban különböző műfajokban kifejtett alkotótevékenységem impulzusai.

Közel egy évtizede kizárólag festéssel foglalkozom, tagja vagyok a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, a Magyar Festők Társaságának és a Magyar Vízfestők Társaságának. Évente több egyéni, és számos csoportos kiállításon veszek részt.

Élet- és pályatársammal, Bánsághi Tibor Vince festőművésszel 2002-ben a svédországi Ölandon részt vettünk Kurt Kallman védikus művészeti kurzusán. A művészet védikus alapelveinek megismerésénél és tapasztalásánál fontosabb a művészet révén felelevenítjük azt, hogy kik vagyunk valójában és mire születtünk az életben. A tanfolyamon a művészetről, az élet művészetéről nyertünk tapasztalatot. Az élet művészete az élet teljességének megélése. Képesítést kaptunk a tanfolyamon tanultak továbbadására.

Színekkel, foltokkal, geometriai formákkal fejezem ki a magamban megélt kreativitás áradását. Ezek az úgynevezett „absztrakt, belső tájképek” feloldják a mélytudati élményeket.

Külhoni tartózkodásom során átélt tapasztalatokból bontakozott ki a természet rendjéhez közel álló életvitem, mely egyaránt táplálkozott a gyermekkori katolikus családi hagyományokból és a később megismert keleti spirituális tudásból.

A megtalált világ visszavezet a gyermekkori ártatlansághoz, amely az élettapasztalatokkal bővülve biztosítja a további kibontakozást. A jelenlegi kiállításra az elmúlt négy év anyagából válogattam. A képek címei – pld. A Természet rendje, Életfa, Ünnepek, Metszéspont, Mese, Lebegés, Kapcsolatok Impresszió, Elmozdulás, Éjfél nap, stb – a bennem élő lelki békére utalnak. A „belső” fényeket a különleges kiállítási helyszín kiváló „külső” fényviszonyai ellenpontosítják.